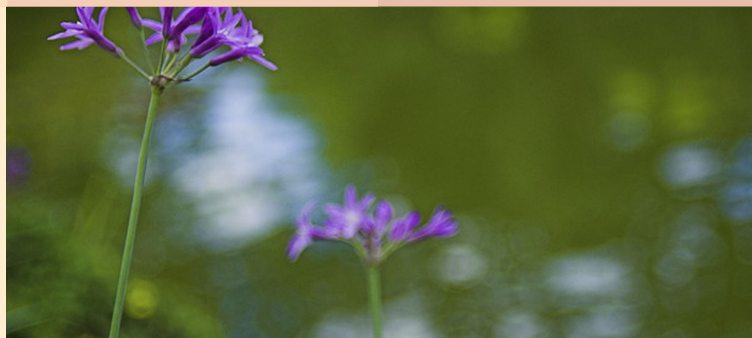

Maiju Ahtiainen

Ilo elää

Runokirja

Ilo elää

Maiju Ahtiainen

Ilo elää

© 2014

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789522869616

"Sinullekin tulee vielä päivä,
kun opit asettumaan rajoihin."

Niin minulle sanottiin.

Suljen silmäni ja yhä tunnen,
vain jalkojani polttavat liekit.

Ne kehoittavat eteenpäin
tien reunojen rapistessa alla.

Olisinko parempi ihminen,
jos osaani hiljaa tyytyisin
vai onko elämä sittenkin
avoinna kaikille, minullekin?

Pusersin kädessäni vihaa
pitkään ja hartaasti
halusin tästä kaikesta pois.

Yhä muistaen sen aran ja pelokkaan,
lapsen lailla kulkeneen.
Naisen keskeneräisen, pienen ja
nyt
voimakkaan.

Ja se sydän, rakastaa yhä edelleen,
eikä tyydy vähään.

Kuplii rintalastan alla jokin,
pyrkii pintaan.
Silmien tuike ei sammu,
menen ulos tuulen viimaan.

Suljen silmät.

Hetkessä täynnä tätä kaikkea, elämäniloa
joka syntyy musiikista sisälläni,
siitä tutusta jytkeestä.

Se soi silloin, kun maassa muhi routa,
kun jäätyi vesi rannassa.
Se soi kun avasin silmät,
sairaalan loputtomilla käytävillä.

Ei minulla ole mitään muuta,
vain hurja tahto elää tässä ja nyt.
Suudella yhä sitä samaa suuta,
katsoa kun toinen tuhisee ja herää.

Kunpa osaisin selittää paremmin,
nauttikaa, joku isommin, joku pienemmin.
Hengittäkää tässä hetkessä.

Ja jää sulaa, näen joutsenia.

Märän lumen alta pilkistää pala maata.

Vesi valuu räystäistä, enkä minä voi taata,
että tyytyisin elämässäni enää koskaan sivurooliin.

Liian kauan syrjässä olleena,
liian kauan elävänä kuolleena.
Sisältä rikki, hajalla sielusta missä
ennen soi suruviulut ja kuovin iltahuuto.

Enkä minä ole suuri sankari,
ei minusta tullut supernaista.
Minulle on annettu vain tämä polku,
ei ole toista samanlaista.
Arki ei ole aina juhlaa, ei suuria iloja.
Vain pieniä onnistumisia, varjoja ja valoja.
Nautin aamukahvista keittiössä, seurasta.
Iloitsen auringonpaisteesta ja lumisateesta.

Niin paljon enemmän sain, kuin uskalsin toivoa.

Selkärangan nikamat,
rautainen tuki
pitämässä minut koossa.

Koossa elämää varten,
elämää, joka minua taivuttaa
tahtoonsa.

Muttei saa katki.

Kun aamulla herään
olen raskas kuin kasa lyijyä.
Taipumaton luitteni kasa,
heikkojen lihasten alla.

Mutta iltaisin minä nauran.

Hymy kaartuu poskipäitä kohti,
kilpaa viimeisten
auringonsäteiden

ja viimein minä taivun.

Vain sinun käsiesi alla,
vain sinun

Minä hengitän.
Puhallan hiljaa
sisään ja ulos

Elämän kauneus hehkuu sinusta,
kun naurat ja kerrot,
miten tänään ensimmäistä kertaa
huomasit hiirenkorvat puissa
ja lupaat minulle kevään saapuneen.

Ennen en tiennyt,
mitä on onnellisuus,
kunnes nurmen vihertyessä
otit syliin
ja hengitimme viimein samaan tahtiin.

On vain pieniä hetkiä,

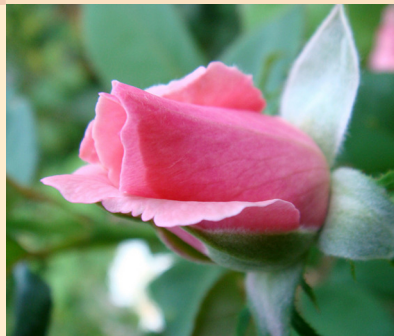
ilon maalitippoja
elämän pohjakankaalla.
Välissä risteilee surun säikeitä,
kieppuen tummina aaltoina.

En anna niiden sotkea koko
kuvaa,
vaan yritän nähdä kaiken hyvän.
Maalaan kirkkailla väreillä,
punaista, keltaista ja sinistä.

Lopuksi pysähdyn katselemaan
tätä kaikkea,
oloni on myös hieman haikea.
En enää jää miettimään, mitä jos?
Mietin vain kuinka kertoisin sen
kaikille,
maailma on kaunis.

Sinä olet oman elämäsi
taidemaalari.

*"Sillä mitään muuta ei elämä taannut,
vain sydämen lyönnit jotka opastaa."*

Runoja elämästä, ilosta ja vähän surustakin. Niistä hetkistä, kun sydän jättää lyönnin välistä tai rakkaus iskee Sinua päin näköä. Siitä on elämä tehty, yllätyksistä.

ISBN: 9789522869616

www.bod.fi

BoDTM
BOOKS on DEMAND